

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [iki 1916-07-25], [Petrogradas].

Ir šiandie nuo tavęs nieko.

Ir šiandie nuo tavęs nieko.

Laukiau. Lūkėjau...

Nei Suomijoje, nei marėse nebuvo. Lietus lijo ir ša[ ]ta buvo. Sėdėjau namie ir keikiaus visą laiką.

Tik vakar vakare buvau nuvažiavęs in didelį koncertą in Pavlovską [1]. Ir parke truputį pasivaikščiojau. Tai dūšia bent kiek atsigavo. Parkas ten be galo gražus ir didelis. Daug labai jame ir primityvumo, labai gražios skulptūros iš nupjauto šieno. O didumu — turbūt už Sokolnikų mišką kur kas didesnis. Ėjau, ėjau ir niekur galo nepr[i]ėjau. Ir dūšiai lengva buvo tada. Koncerte Glazunovas [2] dirigavo savo poemą (labai gera) ir paskui buvo baletas, irgi labai geras. Tik labai labai pavargau. Negerai turbūt, kad aš taip greit pavargstu, bet nieko kito nepadarysi. Grįžti namo (Pavlovskan 45 m[inutes] važ[iavau]) buvo labai gerai. Gana tamsi naktis, mėnulis, aukštos pušys, šalikelė ir didis didis smarkus vėjas priešais. Alsavau visa krūtine. Myliu aš vėją, kai jis toks smarkus!!!

Kodel tu, sesule, nieko nerašai? Aš laukiu nuo tavęs, labai laukiu. Ir padaryt kaip man su ta kareivija?.. Ar eit in ligonbutį, ar važiuot dešimtininku, jeigu priims?.. [3] Aš čia visai neturiu su kuo pasitarti. O vienas nieko neišgalvoju. Gal ir ligonbuty paliuosuotų — dabar truputį bjauriau jaučiuos... O gal tas blogumas paeina nuo, kad ūpas labai slegiantis, kurį sunkina tos sąlygos, kur aš gyvenu (nemalonumai su broliu [4] del brolienės [5] ir t[aip] t[oliau]), kas erzina be galo mane.

Sesule, parašyk, kaip tu galvoji ir manai. Kaip patarsi, taip ir darysiu. Daugiau ką aš darysiu. Tik, žiūrėk, nenusimink. Dabar negalima!

Skubinu dabar labai — reikia in tarnystę [6] bėgti.

Parašyk man, Sesule, aš labai labai laukiu.

Bučiu[o]ju. T[a]v[o] Bolytis

KOMENTARAI

[1] Pavlovsko rūmai – Rusijos caro Pavlo I rezidencija greta Sankt Peterburgo. XVIII a. parko ir rūmų ansamblis užima net 600 hektarų.

[2] Aleksandras Glazunovas (1865–1936), rusų kompozitorius, dirigentas.

[3] BS nenorėjo tarnauti armijoje. Keli būdai išvengti karinės tarnybos: atsigulus į ligoninę, gauti gydytojų patvirtinimą dėl kariavimui netinkamos sveikatos (pašlijusių nervų) arba paduoti pareiškimą į karo mokyklą.

[4] Adolfas Sruoga.

[5] Tatjana Sruogienė.

[6] BS, pakviestas Stasio Šilingo ir Adomo Varno, kasdien po 5 val. dirbo Lietuvių draugijos nukentėjusiems dėl karo šelpti Technikų sekcijoje, rinko terminus iš įvairių žodynų ir Kazimiero Būgos žodyno kartotekos, jam buvo mokamas 80 rub atlyginimas (Algis Samulionis, *Balys Sruoga*, Vilnius: Vaga, 1986, p. 64–65).